

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Пловдив, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. П.а
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева Въззивно търговско дело № 20235001000021 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е въззивно ,образувано по въззивна жалба вх. № 8018 / 21.11.2022 г. от Г. П. К. ,представяван от дв. Г. Й. против решение № 91 / 24.10.2022 г. ,постановено по т.д.133 / 21 г. по описа на ОС – П. в частта ,в която е отхвърлен предявеният от него иск против ЗК „ Л. И.“АД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди- болки ,страдания и психически стрес вследствие на ПТП ,причинено от застраховано при ответника лице по застраховка ГОА за разликата над уважения размер от 9 000 лв. до размер от 40 000 лв.Поддържат се съображения за неправилност на решението в неговата обжалвана част и е заявено искане същото да бъде отменено и постановено друго ,с което искът на К. да бъде уважен в размер от 40 000лв. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адв.Г. Й..

От въззиваемата страна ЗД „ Л. И. „АД отговор не е постъпил в срока за това като такъв е депозиран на 16.02.2023г. , с който се заявява искане решението в неговата обжалвана част да бъде потвърдено като правилно.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на нея и същата като ДОПУСТИМА следва да бъде разгледана по същество.

Предмет на въззивно разглеждане е иск от Г. П. К. против ЗК „Л. И. „АД за заплащане на сумата от 40 000 лв. представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди –болки, страдания и психически стрес в резултат от ПТП ,причинено от застраховано при ответника лице по застраховка ГОА, ведно със законна лихва върху тази сума счита от датата на доброволната покана по чл.380 от КЗ -04.01.2021г. до окончателното изплащане.

Ищецът е твърдял ,че на 26.11.2020 г., около 11:30 часа,в гр. С., на кръстовището на ул. “Х. Б., ул. С. Г.”, е настъпил пътен инцидент, при който лек автомобил марка „Б., модел *****, управляван от Е. А., излизайки от път без предимство, отнема предимството и блъска правомерно движещия се велосипедист Г. К. като единствената причина за инцидента е отнетото предимство от страна на водача на автомобила. При инцидента ищецът е пострадал и е откаран по спешност в МБАЛ “П.” - АД, гр. П., където е установена фрактура на тибията и фибулата на левия крак,бил подложен на спешна оперативна интервенция, открито наместване на фрактура на тибия и фибула, с поставяне на пирон 10/300 мм. Твърдял е в болничното заведение да е престоял от 26.11.2020г.до 02.12.2020г,където за него се грижили негови близки ,а след изписването му продължил лечението и възстановяването си в домашни условия. Твърдял е ,че поради изключително тежките травми, и към настоящия момент за битовите и ежедневните му нужди се грижат близките му, които му помагат да се облича,обува, да се изправя от седнало или легнало положение, както и че становището на лекарите е ,че клиничното състояние на ищеца няма да се подобри съществено, като единствената надежда е да не доведе до влошаване, което би могло да доведе до пълна инвалидизация. Всичко това създавало за него чувство за несигурност и безизходица.Твърдял е,че и към настоящия момент изпитва постоянни болки и слабост в областта на счупения крак , а докторите не се ангажират със становище колко време ще продължи възстановяването и дали той ще може да води предишния си начин на живот.Освен това е поддържал ,че процесният пътен инцидент се отразил изключително тежко върху психиката му ,дори и да се възстанови физически няма да има смелост да излиза навън и да се разхожда поради страха от автомобили. Често плачел и отказва да разговаря с близките си, оплаква се от безсъние.

Твърдял е ,че лек автомобил марка „Б., м. ***** е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност” в „З. к. Л. И.” АД,със застрахователна полица № *****, валидна от 02.11.2020 г., до 02.11.2021 г. като с молба с Вх.№*****. завел писмена претенция, на основание чл.380 от КЗ,с която е поискал изплащането на застрахователно обезщетение от ответното дружество. До момента обезщетение не е изплатено.

За претърпените неимуществени вреди в резултат на описаното ПТП е претендирал заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лв. ,както и обезщетение за имуществени вреди - разходи лечение и възстановяване ,в размер на 1701,70 лв.

Ответникът е оспорил всички фактически твърдения в исковата молба, касаещи механизма на процесното ПТП, телесните увреди на ищеца, наличието на причинна връзка между ПТП-то и твърдените телесни увреди на ищеца , вида и размера на претендираните неимуществени вреди, срокът за възстановяването и начина на протичането на лечението му. Признавал е наличието на застрахователно правоотношение по задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите .

Твърдял е, че причина за възникване на процесното ПТП са допуснати нарушения на правилата за движение, осъществени от ищеца Г. К., а водачът на МПС ***** А. нямал вина за катастрофата, като същата за него е била непредотвратима и се касае за случайно събитие по смисъла на закона, което той нито е бил длъжен, нито е могъл да избегне.Поддържал е ,че ако се установи вина за процесното ПТП на А., прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, дължащо се на множество нарушения на правилата за движение : отнемане на предимството на водача А., управление на велосипед, който не е бил снабден с устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад или устройство за излъчване на червена светлина отзад, нито с бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи отстрани на колелата; нарушение на задължението да управлява велосипед възможно най-близо до дясната граница на платното за движение.Възразил е , че предявеният размер на неимуществените вреди е прекомерен и не отговаря на критериите на чл. 52 от ЗЗД.

С решението ,предмет на обжалване, съдът е приел на база установената по делото фактическа обстановка,че са установени елементите от фактическия състав на чл.432,ал.1 от КЗ във връзка с чл.45 от ЗЗД. Приел е ,че ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания от причинените му телесни увреждания-закрито дислоцирано счупване на лявата подбедрица ,които вреди са причинени

виновно, в резултат на противоправното поведение на Е. А., който при управление на МПС е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в разпоредбата на чл.47 и чл.50 от ЗДвП и навлизайки в кръстовището и завивайки наляво, е отнел предимството на движещия се отдясно на него по път с предимство велосипедист, при което е ударил велосипедиста от лявата му страна с предната част на автомобила. Именно вследствие на инцидента на ищеца са причинени посочените по-горе телесни увреждания, като липсват установени по делото обстоятелства, изключващи виновността на дееца, която вина се презумира от нормата на чл.45 ал. 2 от ЗЗД. Поради това и доколкото ПТП е причинено от застраховано при ответника лице по застраховка ГОА, то същият дължи обезщетение за репарирание на причинените неимуществени и имуществени вреди на ищеца като досежно размера на обезщетението за неимуществени вреди е съобразил търпените болки и страдания от ищеца, възрастта му – 66 години към момента на инцидента, както цялостното отражение на инцидента върху физическото му и психическо здраве и е стигнал до извода, че дължимото такова следва да е в размер на 9 000 лв., в който размер е уважил е иска като не е приел за основателно възражението за съпричиняване, а в останалия му предявен размер от 50 000 лв. е отхвърлил същия. Приел е за основателен и доказан и иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, който е уважен изцяло.

Решението е обжалвано само от ищеца Г. П. К. в неговата отхвърлителна част за разликата над уважения размер от 9 000 лв. до 40 000 лв., при което положение предмет на въззивно разглеждане е единствено размера на обезщетението за неимуществени вреди, дължими от застрахователя за причинените на ищеца болки и страдания от ПТП, причинено от застрахован при ответника водач на МПС по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите.

По делото е изслушано и прието заключение на комплексна съдебно автотехническа и медицинска експертиза, от което заключение се установява, че за лечение на претърпяното счупване на лява подбедрица на ищеца е извършена операция по спешност като е осъществена открита мануална репозиция и фиксация със заключен интрамедуларен пирон като успоредно с това е проведено е медикаментозно лечение. Експертизата установява, че при

този вид лечение и при правилно протичащ оздравителен процес се провеждат три операции- първата по спешност ,втората за „отключване“ на пирона ,третата една година след травмата за отстраняване на пирона.Установява също така ,че когато ищецът е получил травматичните увреждания,при оказване на първа помощ и при медицинската обработка при приемането в болницата е изпитвал най-силни болки ,които впоследствие са се редуцирали под въздействие на изписаната терапия и обездвижване на фрактурите ,както и че за пълното оздравяване на фрактурите ,при правилно протичащ оздравителен процес ,е необходим период от 1 година.Сочи ,че в момента и за в бъдеще не се очаква ищецът да страда от постоянен болков синдром ,освен при промяна на времето ,когато би търпял преходни умерени болки в лява подбедрица ,както и че не са налице други трайни белези по тялото на ищеца и други трайни последици вследствие на процесния инцидент.

По делото като свидетел е разпитан С. Г. К.. ,син на ищеца ,който установява ,че първите три месеца след инцидента е ходил всеки ден при баща си да се грижи за него ,бил на легло ,не можел да става ,оплаквал се от болки в крака ,ръката и таза,свидетелят го водил до банята .След три месеца започнал да ходи с патерица,месец по –късно започнал да придвижва с бастунче като и до сега накуцва и ползва бастун. Соци ,че след инцидента ищецът изпита страх да кара колело.

Видно от гореказаното ищецът е търпял силни болки от фрактурата в дните на самия инцидент и след това ,при първоначалното провеждане на лечението ,които болки с времето са се редуцирали като към настоящи момент ,дори и да накуцва и да ползва бастун,както сочи свидетеля ,чиито показания съдът кредитира доколкото има непосредствени впечатления от фактите ,които установява ,ищецът е напълно възстановен и би търпял умерени преходни болки в крака единствено при промяна на времето. Установеният период на възстановяване на ищеца е 1 година като първите три месеца е бил изцяло зависим от грижите на близките си и в частност на сина си ,който ежедневно е полагал грижи за него от битово естество. Не се установява ,както правилно е посочил първоинстанционния съд ,да е налице твърдяната от ищеца опасност от влошаване на здравословното му състояние ,което би могло да доведе до пълна инвалидизация,както и сочените от него

негативни изживявания ,резултат от инцидента - страх да излиза навън и да се разхожда , отказ да комуникира с близките ,безсъние.

При така изложеното и като съобрази интензитета на търпените физически болки ,периода на лечение и възстановяване ,отражението на инцидента върху физическото и психическо здраве ,включително и към настоящия момент ,възрастта на ищеца към момента на инцидента – 66 години ,настоящата инстанция намира ,че обезщетение в размер на 15 000 лв. е адекватна компенсация на претърпените неимуществени вреди ,резултат на ПТП-то ,причинено от застраховано при ответника лице по задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите.

Доколкото пред настоящата инстанция ответникът – тук въззиваем ,не поддържа възраженията за съпричиняване ,относими към размера на дължимото обезщетение, то същите не следва да бъдат обсъждани.

Първостепенният съд е уважил така предявения иск в размер от 9 000 лв. като за разликата до пълния предявен такъв от 50 000лв. е отхвърлил същия .Предмет на въззивно разглеждане е иска в неговата отхвърлена част над 9 000 лв. до 40 000 лв. С оглед изложените мотиви настоящата инстанция намира решението ,в частта, в която искът на К. е отхвърлен за разликата над 9 000 лв. до 15 000 лв. за неправилно ,поради което в тази част следва да се отмени и да се постанови въззивно решение по същество , с което ответникът бъде осъден да заплати още 6 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди ,а в останалата обжалвана част над 15 000 лв. до 40 000 лв. решението е правилно и следва да бъде потвърдено.

По разноските : ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда ДТ в размер на 240 лв. за първоинстанционното разглеждане на делото ,както и 300 лв. ДТ за въззивното производство. На адв.Й. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита на ищеца в допълнителен размер от 900 лв.за първоинстанционното производство с оглед крайния изход на спора ,и в размер на 1 750 лв. за настоящата инстанция.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 91 / 24.10.2022 г. ,постановено по т.д.33/ 2021 г. по описа на ОС – П. в частта ,в която е отхвърлен предявения от Г. П. К.,ЕГН-***** ,гр.С., обл. П., ул. Л. К. № * против З. к. Л. И.” АД,ЕИК ***** ,със седалище и адрес на управление:гр. С., бул. С. ш. № ***** представлявано от М. С. М. - Г. и П. В. Д. иск за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди,изразяващи се в болки и страдания,вследствие телесни увреждания, причинени му от Е. Я. А. като водач на лек автомобил марка „Б., модел. ****” с рег.№ ***** с валидно сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност" по застрахователна полица ***** с период на валидност от 02.11.2020г. до 02.11.2021г. при ПТП от 26.11.2020г. за разликата **над присъдените 9 000 лв. до 15 000 лв., ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:**

ОСЪЖДА „З. к. Л. И.” АД,ЕИК ***** ,със седалище и адрес на управление:гр. С., бул. С. ш. № ***** представлявано от М. С. М. - Г. и П. В. Д. на основание чл.432 ал.1 от КЗ във връзка с чл.52 от ЗЗД да заплати в полза на Г. П. К.,ЕГН-***** ,гр.С., обл. П., ул. Л. К. № * обезщетение за претърпените неимуществени вреди,изразяващи се в болки и страдания,вследствие телесни увреждания, причинени му от Е. Я. А. като водач на лек автомобил марка „Б., модел. ****” с рег.№ ***** с валидно сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност" по застрахователна полица ***** с период на валидност от 02.11.2020г. до 02.11.2021г. при ПТП от 26.11.2020г. **в размер на още 6 000 лв.** ,ведно със законната лихва върху тази сума,считано от 04.01.2021 г.до окончателното изплащане на обезщетението.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 91 / 24.10.2022 г. ,постановено по т.д.33/ 2021 г. по описа на ОС – П. в частта,в която е отхвърлен предявения от Г. П. К.,ЕГН-***** ,гр.С., обл. П., ул. Л. К. № * против З. к. Л. И.” АД,ЕИК ***** ,със седалище и адрес на управление:гр. С., бул. С. ш. № ***** представлявано от М. С. М. - Г. и П. В. Д. иск за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди,изразяващи се в болки и страдания,вследствие телесни увреждания, причинени му от Е. Я. А. като водач на лек автомобил марка „Б., модел. ****” с рег.№ ***** с валидно сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност" по застрахователна полица ***** с период на валидност от 02.11.2020г. до

02.11.2021г. при ПТП от 26.11.2020г. за разликата над **15 000 лв.** до претендирния размер от **40 000 лв.**

ОСЪЖДА „З. к. Л. И.” АД, ЕИК ***** да заплати полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд – Пловдив ДТ в общ размер от **540 лв.**

ОСЪЖДА „З. к. Л. И.” АД, ЕИК ***** на основание чл.38 ал.1 т.2 от Закона за Адвокатурата да заплати на адвокат Г. Й. Й. с ЕГН ***** с адрес гр..С., бул. Е и Х Г. № ** ет.2 ап.6 адвокатско възнаграждение в размер на **900 лв.** за първоинстанционното производство с оглед крайния изход на спора ,и в размер на **1 750 лв.** за настоящата инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____